

'Wanneer heb je voor het laatst iets voor het eerst gezien?'

Aan de hand van een alliterende tekstschrijver door de
wereld die newMetropolis heet.

Renzo Piano's science-schip

Het gebouw is indrukwekkend, het personeel vriendelijk en voorkomend, de koffie vers gezet en het panorama vanaf het dakterras groots en meeslepend. *newMetropolis*, Amsterdams fonkelnieuwe *science center*, kan eigenlijk al niet meer stuk. De bezoekersaantallen overtreffen de stoutste verwachtingen, zodat de directie nu al een limiet moet stellen aan het aantal belangstellenden dat tegelijk naar binnen mag. De slagzin – 'Een wereld waarin jezelf het grootste wonder bent' – krijgt hier onbedoeld een extra dimensie: het allergrootste wonder is inderdaad de bezoeker zelf, die zich na een kwartier verbaasd afvraagt waarom hij een paar van die schreeuwende, duwende en rennende 12- en 13-jarige *baseball*petjes niet gewoon met de koppen tegen elkaar ramt.

En ze hebben een ijzersterke tekstschrijver ingehuurd. Want ook de vraag 'Wanneer heb je voor het laatst iets voor het eerst gezien?', waarmee het centrum aan de weg timmert, stemt tot nadenken. Het is flauw om in reactie op die vraag te wijzen naar de *exhibits* en doe-dingen die ook al in het Nint, de voorganger van *newMetropolis*, te zien waren; we mogen nog steeds met water knoeien, dammen opwerpen en zeepbellen om ons heen optrekken. Uiteraard vertoont *newMetropolis* bovendien sterke overeenkomsten met soortgelijke centra in andere wereldsteden, zoals La Villette in

Parijs of het Londense Science Museum. De aangesneden thema's – de handel in geld en informatie, productie en logistiek, energie en chemie – zijn ook al niet echt origineel te noemen. En die verzameling strijkbouten, stofzuigers en andere antieke elektrische apparaten, hebben wij die destijds (toe opa, vertel nog eens van vroeger!) al niet in het Evoluon gezien? Allemaal gezeur. Want daar, in het hart van Amsterdam, recht boven de buizen van de IJtunnel, is werkelijk iets groots verricht. En heus niet alleen door architect *Renzo Piano*!

De ontwerpers zijn erin geslaagd om in dat enorme groene schip een topattractie te ontwikkelen waar wetenschap en technologie serieus worden genomen en de afzonderlijke segmenten samen een zinvol geheel vormen. Anders dan bij het Nint het geval was, heeft men bovendien een al te grote opdringerigheid van sponsors en commerciële instellingen die bij zo'n *science center* nu eenmaal groot belang hebben, weten te voorkomen. Daar zijn, naar verluidt, heel wat pittige discussies aan voorafgegaan. Men bespeurt de aanwezigheid van een Shell, IBM en

